

Sygn. akt VIII Gz 136/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie : SSO Barbara Jamiołkowska

SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. W. i T. G.

przeciwko M. P. o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 6 maja 2014 r. , sygn. akt VIII GC 405/13

postanawia :

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 12 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych oraz apelację od wyroku z dnia 17 kwietnia 2013 r. Z uzasadnienia postanowienia wynika , iż 4 czerwca 2013 r. pozwanej doręczono wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji a 4 lipca 2013 r. zwrócono pozwanej złożony przez nią wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Wyznaczony pozwanej następnie termin do uiszczenia opłaty od apelacji upłynął bezskutecznie , gdyż złożony przez nią kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych podlegał odrzuceniu. W związku z powyższym Sąd odrzucił apelację na podstawie art. 370 kpc. Postanowieniem z 6 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych z dnia 15.04.2014 r. oraz odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 12 sierpnia 2013 r. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał , iż pozwana w dniu 5 września 2013 r. złożyła zażalenie na postanowienie sądu z dnia 12.08.2013 r. o odrzuceniu apelacji. Zarządzeniem z dnia 14.11.2013 r. wezwano pozwaną do uzupełnienia w terminie 7 dni zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w kwocie 140 zł. Pozwana wniosła o zwolnienie od obowiązku ponoszenia tej opłaty. W dniu 24 marca 2014 r. prawomocnie zwrócono pozwanej wniosek o zwolnienie od opłaty a w dniu 26 marca 2014 r. ponownie wezwano pozwaną do zapłaty kwoty 140 zł. Zarządzenie to doręczono pozwanej w dniu 8.04.2014r. W zakreślonym terminie 7 dni pozwana złożyła ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych, co poprzednio okolicznościach. Wniosek ten podlegał odrzuceniu na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W tym stanie rzeczy Sąd na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł o odrzuceniu zażalenia

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła pozwana , wnosząc o jego uchylenie. Zdaniem pozwanej Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie pozwanej oraz wniosek pozwanej o zwolnienie z kosztów z uwagi na fakt, iż pozwana nie uiściła opłaty od zażalenia a także złożyła ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów, powołując się na te same okoliczności.

Zdaniem pozwanej okoliczności podniesione we wniosku o zwolnienie z kosztów były wystarczające, potwierdzał je także fakt zalegania pozwanemu i winny one skutkować zwolnieniem od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych a tym samym odrzucenie zażalenia jest bezpodstawne

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie jako oczywiście bezzasadne podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał , iż wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych z 15 kwietnia 2014 r. oparty był na tych samych okolicznościach co poprzednio. Identyczny jest nawet układ graficzny i forma wniosku , który nie różni się w niczym od poprzednich wniosków pozwanej. W zażaleniu pozwana w żaden sposób nie podważyła prawidłowych ustaleń Sądu Rejonowego. W sytuacji kiedy zwrócono pozwanej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych z dnia 12 grudnia 2013 r. , zasadnie odrzucono wniosek z 15 kwietnia 2014 r. na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W myśl zaś art. 112 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma. Pozwana , będąc prawidłowo wezwana , nie uiściła opłaty od zażalenia z dnia 5 września 2013 r. na postanowienie z 12 sierpnia 2013 r. Słusznie więc powyższe zażalenie odrzucono na podstawie art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak wyżej , w oparciu o art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.